Nr 4 2015. Årgång 22. Utgiven av Västergötlands spelmansförbund.

Västgöta spelmannen

Innehåll

Joel om Nisse i Skogstorp
Urmakarens notsamling äntligen ute!
På jakt efter Durspelstraditionen Del 1
Folkklubben, och Folk You !
Stort tack till dej Layout-Susanne!
Vi minns Bosse Nordgren.
Gräfsnäskursen, och Sannas Visstuga
Årsmötet 2016 i Ulricehamn!
Julklappstips

Foto: Johan Roman

Västgötaspelmannen

Nr 4 - 2015 Årgång 22.
Utgiven av Västergötlands Spelmansförbund

Utkommer med 4 nummer per år planerade till veckorna 6, 21, 39, och 49. Material till tidningen sänds, om ej annat anges, till Tidningens adress **senast 5 veckor före utgivningsdatum. Stoppdatum för Nr 1 är den 29 december.**

Annonser införs i mån av utrymme efter diskussion med redaktionen. **Annonspriser:** Helsida – 1200 kr; Halvsida – 600 kr; 2 sp x 100 mm – 400 kr; 1 sp x 100 mm 200 kr. Medlemmar annonserar gratis.

Tidningens postadress är redaktörens. Artiklar, foton mm sänds via E-post endast till: vsf.redaktion@outlook.com

Redaktionskommittén består av:

Michael Eriksson **Redaktör**.
Tövevägen 2, 523 99 Hökerum.
Tel. 073-826 77 21. kalaspaff@icloud.com

Anders Brissman, **även förbundets kassör,** Tibro
Tel. 072-528 91 28. anders.brissman@telia.com

Ann-Katrin "Olga" Hellner, Lerdala.
Tel. 070-677 90 44. olga.hellner@gmail.com

Susanne Lind, Lerdala.
Tel. 073-052 13 14. susanne@fiolind.se

Billy Lätt, Bö, Norge. Tel. 004790171251.
billy.latt@kulturskatten.no

Lars Persgren, Vårgårda.
Tel. 070-493 12 36. vasterlid1@live.se

Anders Schönborg, Borgunda.
Tel. 070-831 03 52. vindvis@telia.com

Kristin Svensson, Göteborg.
Tel. 070-342 86 25. kristin@fornfela.se

Grafisk form: Ola Wirtberg, Lerdala.
Tel: 070- 872 95 92. ola.wirtberg@telia.com

Ansvarig utgivare för Västgötaspelmannen, och Ordförande för förbundet: Per Oldberg, Borås. Tel. 070-273 83 63. per.oldberg@gmail.com

Förbundets sekreterare och postmottagare: c/o Anita Widell, Sandgärdesgatan 32, 502 34 Borås. Tel. 033-240280. anita.widell@bornet.net

Förbundets hemsida: http://www.vsf.nu

Besök även vår Facebooksida!

Medlemsavgift för år 2016: 300:-/person. Medlem under 18 år 125:-. Enbart prenumeration 100:-/år. Bankgiro: 5949-4591.

Tidningen är tryckt på miljövänligt papper vid: Handelstryck, Borås.

För att du ska få tidningen till rätt adress, meddela eventuell adressändring till förbundets kassör Anders Brissman Tel. 072-528 91 28. anders.brissman@telia.com

Ledare

Nuuee...

Först så går det upp, så går det ner, så går det upp…

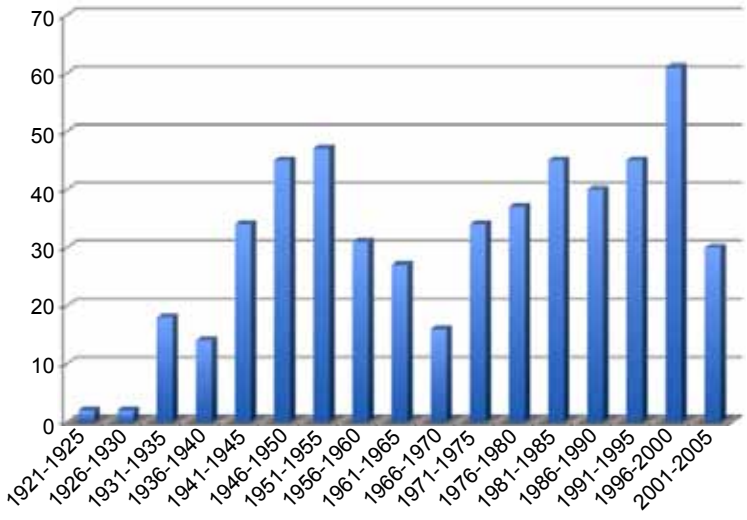

1921-1925	2
1926-1930	2
1931-1935	18
1936-1940	14
1941-1945	34
1946-1950	45
1951-1955	47
1956-1960	31
1961-1965	27
1966-1970	16
1971-1975	34
1976-1980	37
1981-1985	45
1986-1990	40
1991-1995	45
1996-2000	61
2001-2005	30
Summa	528

Alltså saknas 44 medlemmar som är spelmanslag och dem där vi inte vet födelseåret.

Då vi i redaktionen suttit och diskuterat bl a detta nummer, kommer frågan ofta upp om vilka våra ca 550 läsare och medlemmar egentligen är? Och det ryktas att vi skulle vara en "gubbförening" !? Hur kan vi i så fall råda bot på det? Om vi skall råda bot på det? Och på senare år har många arrangemang dominerats av kvinnliga spelhenner, eller?

Är det verkligen så? Vi borde ta fram statistik så vi får en mer objektiv bild av hur det ser ut. Precis hemkommen från senaste mötet sände jag ett mail till ordförande Per, och vips! Nu kan du se det här ovan. Diagrammet är indelat i 5-årsperioder, de äldsta till vänster och de yngsta längst till höger. Här kan vi tydligt se att det är en stor grupp av typ ungdomar, en dipp vid medelåldern och sedan lite mer äldre igen. Vad säger oss detta? Tja, man kan gott grunna ett tag för att analysera detta mer fullödigt, men den första misstanken om en "äldreförening" slog lite fel.

Det lackar mot jul! Men något utpräglat julnummer bjuder vi inte på denna gång. Inga julsånger eller julrim. Men "Kôrta snutta mä Heij" duger garanterat! Och den sången kan sjungas alla årstider för full hals. Jag tror den blir årets hit! Och på sista sidan finns det som vanligt julklappstips.

Vår ambition är annars att erbjuda dej som läsare ett brett utbud, intryckt på 12 ynka sidor x 4 nummer. Vi önskar att alla kan hitta något intressant under temat "… att väcka och upprätthålla intresset och förståelsen för västgötsk folkmusik och visa"(Stadgarnas 2:a §). Men vi vill försöka ta ut svängarna lite mer än så. Vi hoppas således kunna fånga och visa på folkmusik i och i närheten av vår region. För gamla som unga, basfiol som flöjt, män som kvinnor, professionella som amatörer, från de lite större stämmorna till de små spelträffarna, grupperna och individerna. Vi vill också se på företeelser och begrepp som – vad är tradition? Hur förhåller vi oss gentemot nya musikaliska uttryck och så vidare? Istället för att ge svar på detta så ställer vi i form av olika artiklar den frågan till dej.

De synpunkter vi fått på tidningen av er läsare är få men generellt sett positiva, och vi tackar för dem och är glada om fler tar kontakt med oss.

Passa på nu och hör av dej, före nästa presstopp, om dina tankar, bilder och artikelidéer !

/Michael Eriksson

Foto:Susanne Moberg

Till tidningen insänt textmaterial får gärna vara i Word-format. Bilder ska vara i JPG, EPS eller TIFF- format upplösta i 300 dpi.

Joel Jansson är 17 år, bor i Lilla Edet och studerar nu under hösten vid musikerutbildningen i Vänersborg. Under årets Sjövikskläger skrev han ett specialarbete om riksspelmannen Nils Eriksson i Skogstorp, som vi här vill bjuda våra läsare på.

Nils Eriksson från Skogstorp

Jag har skrivit om riksspelmannen Nils Eriksson från Skogstorp. Han föddes den 25 september 1913 i Skogstorp. Som barn var Nils ganska sjuk men hade trots brist på mediciner överlevt och det kan därför ha varit en anledning till att fadern Sven inte hade så stora förväntningar att han skulle bli något. En sak som är säker och det var att Nils hade ärvt musiken efter modern Hanna Eriksson. Därefter fick Nils sin första fiol efter sin skolgång. Eftersom Nils inte kunde spela efter noter blev det att han lärde sig låtar ifrån spelmännen i trakten. En som hette Karl Olsson från Grolanda beundrade Nils. Så mycket mer vet jag inte om Nils barndom. Eftersom gårdarna i Skogstorp var små och knappt födde sina familjer började Nils att jobba på Carlmarks i Älvängen där de sysslade med repslageri. Exakt vad han hade för syssla där är oklart. Detta jobb hade Nils tagit på sig efter att han hade gift sig med Ingrid. Hade Nils inget att göra på sin lediga tid blev det ofta så att han tog med sig fiolen över till dragspelaren Emil Andersson. Det berättas även att de kunde bli sittande hela dagarna när de väl hade fått upp instrumentera. Vid potatisupptagningen var det festligt i Skogstorp. Grannar, släktningar mfl kom från alla alla håll för att hjälpa till. En av Nils kusiner berättade att smörgås och förfriskningar fanns vid slutet av potatisfårorna, även spelmännens instrument. När man hade kommit dit i upptagningen blev det dans och musik på gärdet så jorden rök om fötterna. Denna procedur upprepades om och om igen tills all potatis var upptagen. I juni 1986 fick Nils titeln som riksspelman och därmed silvermärket som han var riktigt stolt över. Det berättas även att Nils kom till Sjövikskursen vid något av de första åren och var här och spelade, självklart visade han även upp sitt silvermärke som han fick beröm för. För Nils var det inte bara silvermärket som var det viktigaste utan också på det sätt han spelade, att det skulle respekteras utav resten av folkmusiksverige. Det berättas att när han spelade glömde han allt annat, ögonen var öppna men ändå slutna för allt som rörde sig runtom han. Nils blev inte bara riksspelman utan även från 1930 – talet och framåt spelade han tillsammans med Emil Andersson från Skogstorp där de var anlitade spelmän runt omkring på olika dansbanor, fester och bröllop mm. Nils avlider den 7 nov 1986 och under begravningen i kyrkan deltog några spelmän, men i församlingshemmet hade de flesta fått upp instrumenten. De började med Ronna – Marias brudmarsch men snart grep skogstorpsmusiken tag i spelmännen med full fart. Som källa har använts: Bygdespelmän i Götaälvsdalen, av Sven Olof Ohlsson. Låtarna som spelades under redovisningen var: Polska efter Hanna Eriksson,Skepplandapolkan, Koppapolkan efter bröderna Kopp, Vispolska, Näckens vals efter Karl Olsson, och Ronna-Marias brudmarsch. Låtarna hade fantastiska fina arr vilka jag inte hade klarat av utan mina fantastiska vänner och framtida spelmän/ spelkvinnor: Lisa Moberg på fiol och sång och Maria Cronholm på Cello. Själv spelar jag blockflöjt och tvärflöjt.

/Joel Jansson.

”Detta är sanning”, sa Emil i Skogster, ”men I får tro va I vell. Dä lägger ja mej inte i.”

Emil Andersson, Nils Eriksson och Emils son Rune Andersson. Foto: Erling Svensson.

Foto: Jenny Gustavsson

Här är 2015/2016 års Västra Låtverkstad!

Ny säsong och fullt ös med Västgöta, Bohus- och Dalslandslåtar, när de under vårkanten ger sig ut på turné. Ordningen återställd.

/Redaktionen

I sista stund...

Vi har en tid före pressläggningen av detta nummer nåtts av ett par sorgliga meddelanden, som vi här i korthet vill informera er om: den 20/9 avled hedersmedlemmen Ingemar Blomgren, Skövde och den 11/10 avled Jan-Eric Rydström, Lerum.

Sorgen och saknade efter dem är stor, men våra tankar går i första hand till deras respektive familjer. Utförligare minnesord är att vänta i kommande nummer.

Urmakarns notsamling, äntligen!

En onsdagkväll i september tog jag och min fru Marie vägen till Fristad Folkhögskola för att få vara med om lanseringen av Jenny Gustavssons nya bok, ”Urmakarns notsamling”. Jenny har redan i Nr 4 -2013 av Västgöta Spelmannen lämnat en ordentlig presentation av denne man, men nu är boken äntligen färdig och det var dags för premiärkonserten.

Det var en spännande berättelse där vi fick följa hennes forskning från skrifter, ljudinspelningar och strapatser ute i landskapen, för att finna rötterna till denne fantastiske spelman, Carl Johan Andersson.

Presentationen började med hur etnografen och folkmusikinsamlaren Yngve Laurell, med sin fonograf 1917 spelat in några vaxrullar med sammanlagt 8 stycken låter hemma i Carl Johans kök. Och berättelsen fortsatte, varvat med unikt låtmaterial hämtat från dessa vaxrullar, formidabelt framfört av Jenny på fiol kompad av Pers Nils Johansson på klarinett och durspel. Carl Johan bodde bl a i Härryda, Fristad, Hudene mfl trakter och låtar vi fick höra var även från dessa trakterna och från spelmän som Carl Johan sannolikt träffat där. Turnén har precis börjat och på bl a Varakurserna den 13/2 kommer man framföra programmet, som kursernas s k kulturella inslaget på kvällen. Till boken, som behandlar Carl Johans liv, finns även ett notmaterial med Jennys uttolkningar av vaxrullarna, samt en CD med originalinspelningarna.
Ett praktverk. Årets julklapp, om ni frågar mej!

Men jag kan ju aldrig bli riktigt nöjd… Jag hade ju önskat en CD med Jennys och Pers Nils virituosa musicerande också förstås. Vi väntar med spänning på den!

Boken, som jag starkt rekommenderar, går att beställa från förbundet genom Anders Brissman. Se i kontaktspalten.
Text bild: Michael Eriksson.

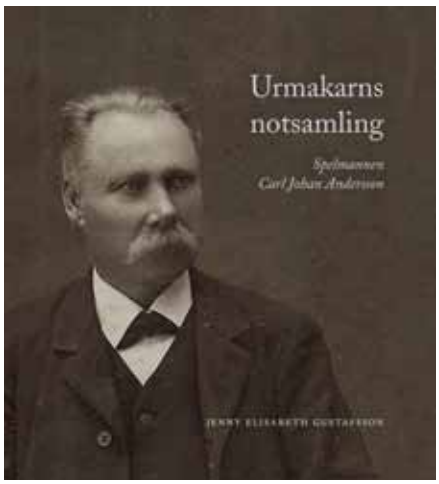

Vi i Västgötaspelmannen säger grattis

till alla er som fått utmärkelser vid årets Zornmärkesuppspelningar. Vi har fått in ett par svar på de frågor, som vi likt tidigare år sänt Er, och vill här presentera dem.

Sabina Henriksson

-Du fick Silver med motiveringen:
för personligt och rytmiskt spel av smålandslåtar. Har du spelat upp tidigare?

-Ja1975, då fick jag diplom, 1981 brons

1992 silverdiplom.

-Hur upplevde du uppspelningen?

-Det var roligt rolig men pirrigt också.

-Vad spelade du upp för låtar?

-Jag spelade upp en sextondelspolska och en markerad polska efter David Forseni från Forsheda, Värnamo kommun samt en polska efter Magnus Theorin, från Gnosjö/Växjö.

Caroline Malmberg

Du fick Diplom efter brons med motiveringen ”för rytmiskt och livfullt spel av dalslandslåtar”

-Har du spelat upp tidigare?

-Ja.

-Hur upplevde du uppspelningen

-Det var nervöst men det gick ganska bra.

-Var du på jurysamtal? I så fall hur upplevde du detta?

-Jag var på jurysamtalet där jag fick tips och kommentarer om mitt spel. För mig blev det en inspiration att fortsätta att sprida den dalsländska traditionen.

-Vad spelade du upp för låtar?

-Låtarna jag spelade upp är från Håbol och Ödskölt, mitt i Dalsland.

-Tänker du spela upp någon mer gång?

-Ja

/Anita Widell

På jakt efter durspelstraditionen, del 1

För fem år sedan blev jag lockad att pröva ett durspel och är sedan dess väldigt förtjust i detta instrument. Många fina låtar har jag kämpat med på Varakurserna och i goda vänners lag. Trots sina begränsningar till tonart och ackord går det att spela varierat och det går även att kompa och att spela med fiolspelarna (polska är svårt, förstås). Men nu när jag blivit lite varm i kläderna och lyfter näsan över bälgen så börjar jag undra – vilken roll har durspelet i folkmusiktraditionen? Hur ser historien ut? Finns det en framtid för durspelet?
För att få svar på dessa frågor bestämde jag mig för att intervjua några av de durspelare jag stött på i Västergötland. Hur är deras relation till durspelet? Har de någon förebild som inspirerat dem och betytt mycket? Har de noter, inspelningar, bilder att dela med sig av?

Först ut är Pers Nils Johansson, riksspelman på klarinett och välkänd i folkmusikkretsar.
”Som barn följde jag med mina föräldrar när de spelade med sina kompisar, berättar Pers Nils. Det fanns en man från Skogstorp i Risveden, Per Karlsson, som vi träffade mycket och som blev min idol på durspel. Han hade en unik spelstil och han var en musikskatt. Jag började med skedar när jag 7 år, sedan munspel och så durspel och klarinett när jag blev äldre. Då hade jag redan låtarna i huvudet. Vi spelade ihop tills Per dog när jag var 16 år.
Durspelet har funnits i Risveden sedan slutet av 1800-talet. Via älvdalen hade man mycket utbyte med Göteborg och man snappade upp det som var nytt. Per var född 1903 och Emil Andersson, den mest namnkunnige durspelaren från Skogstorp, var född 8 år tidigare. När Per växte upp fanns redan en durspelstradition som vuxit fram under några årtionden. Durspel och fiol spelade ihop. Man spelade mycket till dans men även bara för skojs skull. Per spelade mycket vals, polka, schottis och mazurka, men inte polska. Nils Eriksson, en annan känd spelman från Skogstorp, hade visserligen ett par polskor på repertoaren, men polsketraditionen i spel och dans försvann troligtvis tidigt här. Det är ofta en melodistruktur på polskor där tonföljden inte är helt given på durspel. Känslan kan bli att man ”fipplar fram och tillbaka” och dessutom måste byta ackord mitt i takten. Durspelet var ett populärt instrument i början av nittonhundratalet men inte särskilt aktuellt att dokumentera eftersom det var ett modernt instrument. Men durspelets period blev kort eftersom dragspelet kom istället. Dragspelskungar finns det många. Om inte dragspelet hade kommit så hade kanske durspelsperioden blivit längre och bättre dokumenterad. Lite intressant är att durspelet i sin tur troligtvis trängde undan klarinetten, som tidigare var ett vanligt instrument och ett statusinstrument jämte fiolen.
Skulle durspelet kunna bli populärt igen? Pers Nils funderar. - Idag är det mest äldre personer som börjar spela durspel. Det kunde nog vara intressant för unga att spela durspel, svårare är nog att få med föräldrarna på idén. Dragspel finns dock på ett antal kulturskolor idag, men jag känner inte till någon som har durspelselever.
Jag är inte så kunnig på resten av ”durspels-Västergötland”, men har uppfattat det som att det inte finns något likande homogent område med stark durspelstradition som Risveden utan oftast enstaka durspelare. Men de har inte heller blivit särskilt väl dokumenterade förutom Paul Lund. Exempelvis spelade Ernst Hassel lite durspel. I durspelsläroböckerna ”I ur och dur” av Nils Fläcke, Carl-Magnus Bengtegård och Jonne Persson, finns Paul och några fler man kan läsa om.

Per Karlsson, foto ur boken ”Bygdespelmän från Götaälvdalen” av Sven Olof Ohlsson.

Boken ”Bygdespelmän från Götaälvdalen” av Sven Olof Ohlsson är en fin dokumentation över personer och traditioner i området inklusive Skogstorp, och där finns även noter till låtar. Boken kan lånas på bibliotek.”
Jag frågar Pers Nils om man kan bli riksspeleman på durspel med Västgötsk tradition. Pers Nils, som ibland som suppleant sitter i juryn för Zornmärket, skrattar lite och säger ”att det gäller ju att övertyga juryn. Man kan säkert bli riksspelman på låtar från Skogstorp. Helst ska det vara en tydligt avgränsad tradition, men spelar man övertygande kan det ju tänkas att man kammar hem riksspelmanstiteln med låtar från olika delar av Västergötland. Det vore kul med en riksspelman på durspel från Västergötland.”

/Marie Rönnbäck

Bingsjöstämman 1979

När det begav sig. Per Oldberg i svart hatt, till vänster om honom Tingsta-Lasse Nilsson. Liggande Michael Eriksson.

Bingsjö -83

En morgonvind drog sakta över fälten
På Bingsjöstämman nittonhundraåttiotre
Den rörde lätt i dukarna på tälten
Och allt var tyst och ingen människa att se

Så ljudlöst stor steg solen över skogen
och skuggor djupnade där ingen sol kom åt
Av sol i morgondagg var luften mogen
och söt och klar av nattens stilla himmelsgråt

Där satt jag stum och ensam just för stunden
med tusen trolska polskor i min trötta kropp
och följde solens gång på himlarunden
Så plötsligt, en fiol, som ystert spelar opp

Ger märkligt liv åt platsen, nyss så öde
Då tältens blixtlås sjunger, mänskor tumlar ut
Upp flyger låtar ifrån Fors och Stöde
Från Rättvik, Boda och från Småland söderut

Då, när jag hör att låtarna fått fäste
Och ständigt nya strömmar till
Då vill jag sova drar emot mitt näste
Och stämman lever vidare vad jag än vill

Tingsta-Lasse

Det händer mycket i folmusiksverige!

Det puttrar och sjuder runt om i landet på kurser, festivaler, spelträffar och på folkmusikklubbar! Många ungdomar är engagerade i spel, i dans och som arrangörer. Kanske inte så ofta i spelmansförbundets regi utan på andra håll. Efter att bland annat varit på Folklubbens härliga fest i Lidköping 1 maj 2015 blev redaktionen nyfiken på vilka som organiserar festerna, kurserna mm? Vi fick tips om en av många eldsjälar, Signe Bjälkenäs, och bad henne skriva lite om "Folkklubb" och "FolkYou" två vägar att arbeta med arrangemang vilket du kan läsa om här nedan.

/Ann-Katrin "Olga" Hellner

Foto: Andreas Kjellander

Folkklubb!

Det är,vad som snart kommer visa sig, sommarens näst sista dag och jag är med och anordnar Folkklubb på Gräfsnäsgården i Slottsskogen. Folkklubb är en scen för folk- och världsmusik med lika mycket plats åt den vanaste polskedansaren som klubbräven, där vi ifrågasätter begreppen tradition och folkkultur för att skapa ett rum där alla kan vara traditionsbärare. Ungefär!

Vi har planerat i veckor och målat, spikat, buntbandat, soundcheckat, kört ljus och ljud, svarat på alla mejl och kommentarer om "måste en ha cash" och "jag får inte mitt bekräftelsemejl" hela dagen. Vi har alla varit uppe sen åtta och ingen av oss har suttit ner mer än tio minuter sen dess.

Klockan är sju och vi ska öppna om en timme. Inget känns klart. Ljuset ska upp och klarar trefasströmmen allt och var ska vi ha glittret. Och så plötsligt är klockan fem i åtta och vi ser förväntansfulla ansikten komma uppför backen; hammaren stoppas i fickan och skräpet sparkas in under närmaste buske för så klart är sopsorteringsstationen inte klar än. Vi arrangörer går alla in i den febrila "första två timmarna-bubblan" där vi svarar "Grymt!" på allt och hela tiden scannar frenetiskt efter något att fixa. Jag är "runner" i kväll vilket betyder att jag bokstavligen bara springer runt och ser till att inget tar slut. Jag tar min uppgift på fullaste allvar och susar in och ut, sicksackar mellan dansande människor och pratar inte med någon för länge, men artigt mycket med alla. Jag är som en arrangörshaj: slutar jag mingla så dör jag! Och så plötsligt stannar jag upp. Det finns en sådan där riktigt gammaldags dansbana ute under träden. Jag går dit men orkar inte dansa eller vara proffsig minglare så jag går runt och ställer mig bakom den lilla upphöjda scenen och tittar genom mönstret av träreglar som med röda kryss bildar ett staket runt hela dansgolvet. Står jag på tå når jag precis att häva mig upp på räcket. Jag hänger mig med överkroppen över kanten så benen dinglar i luften och jag får lite svårt att andas men det gör inget. Säkert hundra människor trängs på trädäcket och glittret i deras ansikten speglar dom kulörta lyktorna som hänger runt om. Alla rör sig som ett stundtals ganska klumpigt hav och försöker hänga med i danser från Senegal, USA, England, Polen och Sverige utan att dansa in i varandra allt för mycket. Oftast misslyckas de, med att låta bli att dansa in i varandra alltså, men lyckas med allt annat. Jag glömmer i ett par minuter att jag egentligen har så många saker jag borde ha koll på just nu och jag känner att min mobil vibrerar men låter den vänta för det är precis det här det handlar om. Hundra pers som trängs med varandra och dansar någonting de är proffs på eller aldrig har dansat förut och det gör inget för det är för trångt för någon att vara duktig. Alicia som håller i workshopen, som just nu dansas till Cotton Eye Joe, växlar mellan att skrika instruktioner och countrydoftande slagord som "swing your partner left and right and fall in love on a saturday night" och att sjunga stämma till Albin som också spelar fiol. Dansen har hon lärt sig på Youtube och det märks att hon hittar på sina oneliners allt eftersom när hon skrattar lättat varje gång hon lyckas hitta ett nytt rim och samtidigt hålla takten. Eftersom vi är i Slottskogen är det mer än ett par stycken som nyfiket följt ljudet av senegalesiska trummor eller amerikansk fiolmusik och hittat hit, vissa ser bara glatt på men andra kastar sig in i virrvarret av armkrokar i dansen där alla just nu svingar sig fram till en ny partner tills ingen längre dansar med någon den känner och det är

70-åringar med 18-åringar och min lärare med någon jag matchat med på Tinder!

Skoskavet på mina fötter håller på att blöda igenom ett till par strumpor, jag har inte suttit ner på jag vet inte hur många timmar och jag kommer behöva vara kvar och städa tills klockan sju på morgonen men jag bryr mig inte. Det enda jag kan tänka på är hur otroligt lycklig jag är som får göra detta, vilken tur jag har haft som har fått en plats i det här sammanhanget och jag tänker städa tills klockan sju på morgonen hundra gånger till så länge det betyder att jag kan ge någon, om så bara en, en chans att få dansa "en rolig dans från Youtube" eller bara hänga över räcket och titta på!

Tradition är inget statiskt. Tradition är inte bara det du kan skriva ner. Inte det du kan sätta i ett museum. Inte det du kan höra på en skiva. Traditionen är de band vi knyter till varann. **Traditionen är det här.**

/Signe Bjälkenäs

Vill du ta nästa omslagbild till kommande nummer av Västgötaspelmannen?

Vad kul! Ut och fota, skicka in din bild till oss senast den 29 december.

Vinnaren kommer förutom ära och berömmelse få sin bild publicerad på omslaget till Nr 1 2016 samt dessutom en biljett till kvällskonserten på Skarastämman 2016 med tillhörande fika. Vinnaren utses av en jury bestående av redaktionens glada medlemmar, och vi vill ha bliderna inskickade i filformatet jpg, tiff eller eps.

Varmt välkomna med ditt bidrag.

Foto: Sofie Ward

Folk You!

Folk You är ett nätverk och en mötesplats av unga för unga inom folkmusik och dans, för det traditionella och nyskapande från hela världen. Folk You har en vision: Vi vill att alla unga som håller på med folk- och världsmusik och dans ska upptäcka och lära känna varandra, stärka det som förenar och utveckla det som är speciellt och unikt. Folk You jobbar med att stödja unga arrangörer, musikgrupper och danstrupper inom genren världsmusik, hiphop och all världens folkmusik. Vi bygger nätverk och skapar samarbeten där alla stärker varandra, jobbar för förståelse och gemenskap: för bättre villkor och för att få extra roligt!!

Folk You är som en slags paraplyorganisation som mindre medlemsföreningar kan samlas under och på så sätt få tillgång till ett större nätverk och större resurser. Några organisationer under Folk You är till exempel Klubb 7 i Stockholm, Ethno Experience, Folkklubben och World Fusion Collective i Göteborg och Malmöfolk och har även delat ut stöd till Folkmusiker mot Rasism. Vem som helst som är under 26 år och håller på med folk- och världsmusik och dans kan starta en medlemsförening genom Folk You, och den som redan har en förening kan lätt ansluta den och sedan få stöd från Folk You!

Folk Yous senaste stora projekt var ”Folkforum” - ett forum där människor som arrangerar evenemang i folkkulturens tecken samlades för att utbyta idéer, kunskap och erfarenheter och framför allt för att inspireras av varandra. Det kom representanter från flera av Folk Yous medlemsföreningar och under tre dagar hölls det workshops och föreläsningar i allt från Valdresspringar till att söka bidrag och kreativa processer!

Tidigare har vi även arrangerat efterfester på festivaler och spelmansstämmor, bland annat Umefolk och Linköpings folkmusikfestival, tävlingen Idésprutan och Årets unga

Folkmusikband. Vi har delat ut frukost till hungriga spelmänniskor på sommarens stämmor. Vi har gett ekonomiska bidrag till bland annat turnéprojekt, kurser, dansworkshops och konserter. Folk You finns för folkmusiken och dansen och för de unga som vill vara en del av communityt kring det, och vi jobbar för att alla ska kunna vara en del av det och kunna få förverkliga sina idéer genom oss. För tillsammans blir vi bättre och starkare och kan erbjuda en öppnare kultur som i slutändan bara kommer berika folkkulturen och samhället.

/Signe Bjälkenäs

Kôrta snutta mä Heij

Sven-Ingvar berättar: ”Mellan 1929 och 1937, mellan åtta och sexton års ålder, bodde jag med min familj i kanten av Varaslätten. Min far var då statarsmed på Karstorp, en större gård (under Bjertorps gods) i Edsvära socken Där fanns, och finns än idag, ett kapell. Då med en församling som tillhörde Örebro-Missionen. Jag fick följa med pappa dit och lyssna på ett och annat. Det som fastnade i minnet var främst de medryckande läsarsångerna. För det mesta förekom bara gitarr som enda musikinstrument men ibland kunde GrutAron (Aron från Grytans Kronopark) ha med sig sin fiol eller rent av ackompanjera på en liten behändig orgel. GrutAron var mycket musikalisk och sjöng ständigt under arbetet på sin gård. Hans grannar påstod att hästarna var så vana vid sången att de stannade om GrutAron någon gång skulle tystna. Här nedan följer en medryckande text med melodi som förekom under dessa min barndoms missionsmöten.”

/Anders Schönborg intervjuade

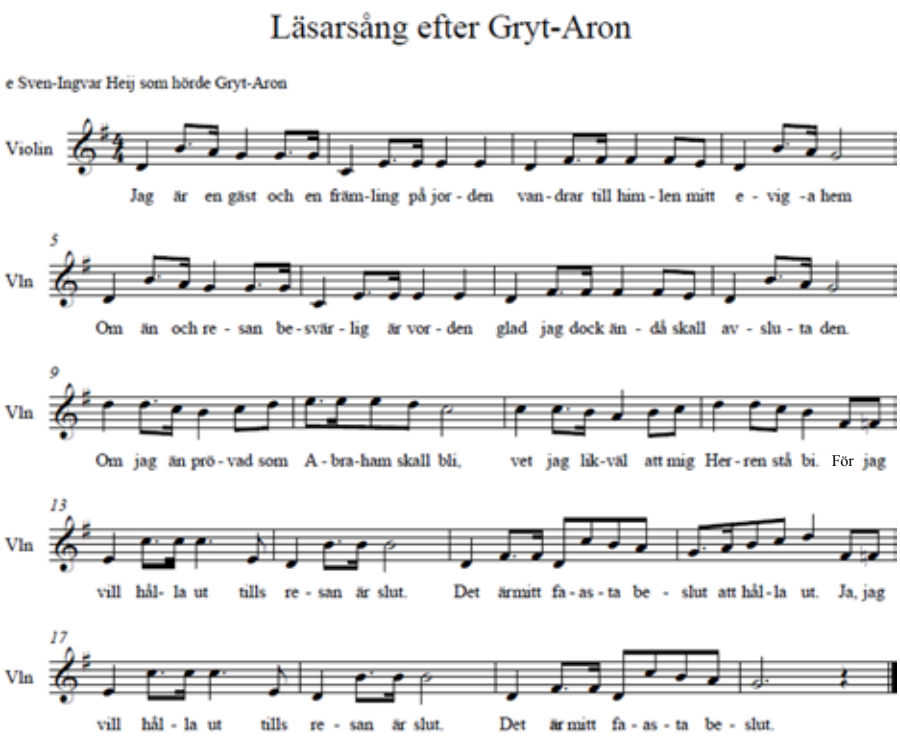

I en bok med frireligiösa sånger från väckelseperioden på slutet av 1800- till början av 1900-talet återfinns melodi och text från det finlandssvenska språkområdet i Österbotten. Där återgavs en stor mängd verser till sången. Hur spridd sången var och hur Gryt-Aron lärt sig den är höljt i dunkel.

Ulricehamn i frost med Kallbadhuset i förgrunden. Foto: Antti Heinänen.

Förbundets Årsmöte 2016 i Ulricehamn!

Denna gång har stafettpinnen gått till Folkmusikgruppen Kalvdans att arrangera förbundets årsmöte, och till vår hjälp har vi knutit vår vän Anna Mogren.

När vi antagit erbjudandet, stod det ganska snart klart att vi ville ha årsmötet i Ulricehamn som är en mysig liten stad med många möjligheter. Här bor också vår vän Anna, och när vi pratat oss samman tog planerna snabbt fart. Vi tänker oss själva årsmötesarrangemangen ungefär som vanligt (vilket du kan läsa i kallelsen här intill). Men vi har en vision: Varför inte ta möjligheten till en happening på stán? Tänk er, att för er som mitt i februari vill ta chansen att ”göra Ulricehamn”, planerar för att ta med sin husbil eller kanske ta in på hotell eller vandrarhem, kanske åka lite skidor eller bada i kallbadhuset, att redan på fredagen kunna träffas och ha en mysig spelning på ett varmt kafé eller en pub nere på stan, så blir det som en liten stämma som indirekt också ger reklam för spelmansmusiken, och kanske lockar några nya dansare till årsmöteskvällen. Vem vet, på söndagen kanske vi kan avrunda med en kyrkokonsert?I I skrivande stund vet vi inte alla detaljer, men vi har redan varit i kontakt med kommunens kulturstrateg, turistinformationen, köpmannaföreningen och ett par lämpliga mat- och pubställen mm. Är man ute i god tid kanske de som vill framträda för betalande publik på fredagkvällen kan boka t ex på Biblioteket eller Folkets hus. Självklart kontaktar vi också lokalpressen. Vore jättekul om flera nappade på detta!

Det är dags för en liten presentation av oss. Kalvdans bildade vi strax innan årsmötet 2014 i Borås, och hade vårt första gig just på detta. Vi hade inte alla känt varandra så länge då, men varit som bekanta åtminstone något år. Inför en av Allégårdens pausspelningar kallades vi för ”fyra goa gubbar som spelar folkmusik”, vilket vi tycker stämmer bra. Vi är således Janne Blom på fiol, Michael Eriksson på fiol, Per Oldberg på bas och andra stränginstrument, och Lars Persgren på durspel och såg. Per känner vi väl alla som förbundets ordförande, och mej Michael som denna tidnings redaktör. Janne kommer bl a vara en av fiolläraarna vid årets Varakurser, liksom även Lars som durspelslärare och medlem i tidningsredaktionen. Anna Mogren är vår glada vän och ”folkmusikaliska fanbärare av rang” i Ulricehamn. Musiklärare på Tingsholmsgymnasiet, och ”den som inte känner Anna bor inte i Ulricehamn”, ungefär. Hon känner allt och alla i denna staden.

För dej som redan nu tänder på vår idé och vill kolla upp vad Ulricehamn har att erbjuda kan gå in på kommunens hemsida, www.ulricehamn.se eller kolla på Turistbyrån 0321-595959 E-post turist@nuab.eu eller hemsidan www.ulricehamnsturistbyra.se

Vill du bolla frågor och idéer kring vår vision så kontakta genast Anna Mogren på 073-641 63 75 alternativt e-post fiolanna@hotmail.com eller Per på 070-273 83 63 E-post per.oldberg@gmail.com eller Lars på 070-493 12 36 E-post vasterlid1@live.se eller mej, Michael på 073-826 77 21 E-post kalaspaff@icloud.com

Årsmötet kommer hållas på Tingsholmsgymnasiet så ta en camping nära. I det brev som styrelsen sänder ut inför årsmötet bifogar vi mer information.

Så, alla hjärtligt välkomna till Ulricehamn 26-28 februari!

Kalvdans i speltagen. Foto: Daniel Rådegren

Anna Mogren. Foto: Veronica Karlsson

Beträffande Varakursen

Räkning för kurs, mat och logi skickas ut till anmälda deltagare efter det att anmälningstiden har gått ut.

Vi skickar inte ut något innan vi fått bekräftelse från skolan att mat och logi är ordnat.

/Kursansvariga.

Kallelse till årsmöte för Västergötlands Spelmansförbund Lördagen den 27:e februari 2016

Plats: Tingsholmsgymnasiet södra, Tre Rosors väg, Ulriceham.

Hitta dit: Karta och vägbeskrivning kommer i ett medlemsbrev i slutet av januari.

Vi hoppas detta blir en på alla sätt givande tillställning i glada spelmäns lag.

Program

Kl 14:00 Startar vi med allspel under ledning av Pers Nils Johansson.
2015 års Allspelslåtar finns nu på förbundets hemsida och nya kommer under hösten .

Kl 15:30 Årsmötesförhandlingar.

Kl 17:00 Årsmötesmiddag. Endast till föranmälda till middagen.
Kontakta Anita Widell senast 22 februari. (Se kontaktuppgifter nedan)

Kl 18:30 Spel till dans, och buskspel. Spelmanslag eller grupper välkomnas till spellistan.
Folkdanslag mfl kommer inbjudas.

Kontaktpersoner och andra uppgifter

För allmän information om årsmötet:

Per Oldberg, 070-273 83 63, e-post per.oldberg@gmail.com

Lars Persgren på 070-493 12 36 e-post vasterlid1@live.se

Michael Eriksson, 073-826 77 21, e-post kalaspaff@icloud.com

Info ang Ulricehamns evenemang och faciliteter:

Anna Mogren på 073-641 63 75, e-post fiolanna@hotmail.com

Ulricehamns Turistbyrå 0321-59 59 59. turist@nuab.eu, www.ulricehamnsturistbyra.se

Beställning av mat till Årsmötesmiddagen.

Anita Widell. Tel 033-240280, e-post anita.widell@bornet.net

Årsmöteshandlingar

i form av program, dagordning, verksamhetsberättelse, vägbeskrivning mm, samt vad vi då vet om sidoarrangemang i folkmusikens tecken kommer i ett separat medlemsbrev i början av februari.

Styrelsen påminner om!

Stöd Nils Erikssons Minnesfond!

Fonden är instiftad i första hand i syfte att främja och bevara gehörstradition efter Nils Eriksson och Emil Andersson i Skogstorp, samt i andra hand att uppmuntra spelmän som på ett stiltroget sätt för äldre spelmäns västgötska låttradition och spelsätt vidare.

Du kan stödja denna fond genom en gåva, som sätts in på förbundets bankgiro 5949-4591 och med rubriken Nils Erikssons Minnesfond. Förbundet sänder därefter ett tackbrev till givaren.

Styrelsen påminner om! Hedersmedlemsskap.

Vill du föreslå någon person till att bli hedersmedlem? Sänd då namnet på denne och motivation, senast 20:e december till förbundets sekreterare Anita Widell (se kontaktuppgifter nedan).

Motioner till årsmötet.

Motioner till årsmötet skall vara styrelsen till handa senast 20:e december! Sänds till förbundets sekreterare Anita Widell. (Se kontaktuppgifterna nedan).

Välkommen att söka Nils-Erikssonstipendiet för år 2016!

Bidrag kan beviljas i första hand till person eller verksamhet som främjar och bevarar gehörstraditionen efter Nils Eriksson och Emil Andersson i Skogstorp. I andra hand att uppmuntra spelmän som på ett stiltroget sätt för äldre spelmäns västgötska låttradition och spelsätt vidare. Ansökningar med motivering skall vara styrelsen till handa senast 20:e december. Ansökningar sänds till sekreterare Anita Widell, Sandgärdesgatan 32, 502 34 Borås. Telefon 033-240280. E-post: anita.widell@bornet.net

Tack Susanne för din strålande insats!

Våren 2011 åtog sig Susanne Marcus Svalefelt att axla uppdraget som layoutansvarig för Västgötaspelmannen (VS), och detta har skett på ett föredömligt sätt. Susanne har sedan en tid önskat att träda tillbaka från detta uppdrag, och nu till detta nummer av VS har Ola Wirtberg (som vi får veta mer om senare) lovat att ta över uppdraget. Det har varit jättekul att samarbeta med Susanne, och man undrar nu vad hon ”gör annars då”, eller skall göra i fortsättningen? Men först! Hur började det?

Susanne berättar att det började efter en förfrågan från Andrea Lätt, och att hon då hobbyarbetade en del med hemsidor. –Jag hade börjat jobba med hemsidor och ville testa på utmaningen att jobba med layoutprogram, få det som en erfarenhet. Nu kommer jag gå vidare i några andra projekt jag har i den kyrka jag är engagerad i, bl a med äldreverksamheten, och i mitt jobb som sjuksköterska inom palliativ vård har jag precis, tillsammans med en kollega, påbörjat ett projekt där jag på sikt kommer att göra layouten för en bok.

Vad har varit roligast, eller största positiva utmaningen undrar jag? ”Bildredigering har varit den största utmaningen, att redigera bilder till bra kvalitet för tryck. Därtill har det ju blivit en helt ny erfarenhet när vi började med färg, eftersom jag aldrig har jobbat med trycksaker i färg tidigare”. Här har Susanne fått mycket hjälp av tryckeriet, för att jobba fram rätt färgskalor, nyanser osv berättar hon. Så vad har varit jobbigast undrar jag: ”Hmm… det är ibland för snäva tidsmarginaler, då artiklar mm kommer sent. Bra är att veta hur mycket utrymme man behöver planera för med olika artiklar, och då är en mall för antal tecken en artikel får innehålla till stor hjälp (speciellt till artikelförfattarna, Reds anmärkning). Men ibland har det kommit in saker som är alldeles för stora för det utrymme som planerats och då blir det svårt”. Och här inflikar jag, att det egentligen är ett problem vi i redaktionen måste ta till oss och bli bättre på, så att artiklar är planerade utifrån det utrymme vi har. Vi har ju en begränsning på 12 sidor/nummer att hålla oss till.

Nå, men din musikaliska hemvist då? Vad har fört dej till förbundet och folkmusiken? -Jag började spela blockflöjt som liten, men slutade eftersom man fick spela så tråkig musik (det är möjligt att intresset hade varit större om vi faktiskt hade fått spela folkmusik).

Folkmusik fick man annars en överdos av där jag växte upp, men jag tyckte då att det var lite töntigt. Sedan i 17-18 årsåldern stötte jag på countrymusiken. Jag flyttade till Göteborg, jagade skivor, och sprang där på bluegrassmusiken. Jag hade en gitarr

Susanne Marcus Svalefelt

som jag började spela på, och köpte senare en mandolin. Bluegrassen ledde mej till Irländsk folkmusik och genom den började jag även uppskatta svensk folkmusik. Jag kommer ju från Orsa, och blev som barn matad med den musiken, men har alltid tyckt att det fanns en attityd kring fiolspelet om att det bara var speciella övermänniskor som kunde lära sig spela fiol, men 2003 vågade jag skaffa mig en fiol och testa lite. När jag sedan träffade min blivande man Daniel, som spelade västgötsk folkmusik på fiol, kom jag ”tillbaka” till den svenska folkmusiken, även om mitt musikaliska “ursprung” var i andra genrer.

På en av ”Varakurserna” och en konsert med Lars-Olof Ejstes där han spelade bland annat Tordyvelspolskan från Ore, fick jag en aha-upplevelse och insåg att det var ju inte alls Västgötamusik jag ville spela på fiolen, utan låtar från Dalarna. Senare tog jag några lektioner för Lars-Olof. Jag har senare även återtagit lite av kontakten med den sidan av min släkt som finns uppe i Älvdalstrakten. Min farfar var spelman, och jag har även en faster som spelar fiol. Vi fick kontakt efter min farmors död 2007, och jag blev då inbjuden till att komma med och spela på midsommarfirandet i Blyberg, med en musikförening där. Sedan dess åker vi alltid dit på midsommar de åren jag är ledig.

Det jag spelar mest nu när det gäller svensk folkmusik är Blybergs- och Älvdalslåtar, samtidigt som jag fortfarande spelar bluegrass och irländskt. Jag har även tagit upp andra instrument, främst durspel och concertina. Jag spelar mest med nya och gamla vänner på festivaler, träffar och liknande.

Var får vi träffa dej i framtiden Susanne? -Den stämman jag oftast åker till är Lygnared, och jag försöker komma iväg på andra stämmor om det passar med mitt schema. Vi hoppas få träffa dej snart igen och lycka till i framtiden önskar jag och redaktionen!

/Michael Eriksson

Mat & Musik

Teknikkurs på Gräfsnäsgården

Vi var ett 20 tal deltagare som under en helg fick chans att ägna oss åt hur vi kan förbättra och utveckla vårt spel tekniskt. Det handlade mycket om hur vi håller och använder stråken på olika sätt eller hur fiolhand och arm påverkar fingrar och spel. Det var Jenny Gustafsson och Billy Lätt som delade med sig av sin kompetens och som på ett pedagogiskt sätt kombinerade utmaningar och övningar med spelglädje och gemenskap.

Det är tredje gången som den här kursen genomförs och den har varit väldigt uppskattad. Det är bra att få möjlighet att fokusera på tekniska aspekter av sitt spel. Det är också värdefullt att lära sig olika sätt att sen fortsätta den träningen på egen hand och att få in träningen i sitt låtspel. Ett sätt kan då vara att välja ut ”träningslåtar” ur sin egen repertoar och hitta de ställen som ger möjlighet att öva in vissa moment. Ett annat sätt kan vara att göra ett slags ”felsök” när man tränar en låt och att utifrån det ta reda på mer exakt vad som är det svåra.

Mästerkocken Anders Gunnarsson med mästerassistenten Ambjörn Lätt.
Foto: Jenny Gustavsson.

På lördagskvällen fick vi njuta av en liten konsert med Jenny och Billy och sen bjöds det på fin mat och musik av Anders Gunnarsson och Ambjörn Lätt. Det roliga med en sådan här kurshelg är att det också ges möjlighet till nya möten och till att umgås och spela tillsammans.

För min egen del var det också roligt att få återse min fiollärare från när jag var barn, nämligen Billy, som jag inte träffat sen jag var tolv år och slutade spela fiol. Nu har jag sen några år försökt komma igång att spela

igen och då är en sådan här kurs verkligen värdefull. Det är också mycket värt att lärarna på kursen är så kompetenta och att de vill dela med sig av sitt härliga spel.

/Maria Karlsson

En saknad bygdespelman

Bo ”Bosse” Nordgren var en känd kulturpersonlighet i östra Skaraborg. Bosse var i grunden en fiolspelman, ”men hade många strängar på sin lyra”. Med en stor konstnärlig ådra trakterade han även nyckelharpa, men andrainstrumentet var egentligen luta. Med lutan i famnen var Bosse en folkloristisk trubadur. Han ackompanjerade sig själv och sjöng med klar röst visor av både Bellman, Taube samt inte minst lokala och egna komponerade visor. De senare framförda med en klockren västgötsk dialekt samt en underfundig humor med ett stort mått av ”västgötaklimax”. De flesta av dessa lokala visor på västgötadialekt hämtade Bosse från en tid då han var verksam som revyartist i Stenstorp med omnejd. Den lokale revymakaren och revyskaparen Hasse Nilsson var en av Bosses närmsta vänner. Tiden då Bosse bodde i Valtorp utanför Falköping och då han var verksam i de lokala revyerna återkom han till ofta i sina samtal.

Musiken var dock inte den enda konstgenre som intresserade Bosse. Musiken var visserligen en stor del av Bosses liv och fritid, men han var även en duktig konstnär. Han målade bland annat tavlor och inte minst har han målat en stor fondvägg bakom scenen i Valtorps bygdegård. Det är en vacker och storslagen målning över falbygden. Den finns att beskåda för den som har vägarna förbi.

Bosse levde ensam under större delen av sitt liv. Han var en trevlig, omtänksam och mycket social person. Han värderade sin frihet högt, men tog sig ofta an människor som på olika sätt hade det svårt eller behövde kontakt. Inte minst engagerade sig Bosse i ungdomar. Generationsgränser var inget som Bosse brydde sig om. Han umgicks med alla människor oavsett ålder eller social status. Det är många ungdomar som fått lektioner i allt från fiolspel till konstnärligt skapande. Bosse hade alltid tid och hade alltid tålamod. Givetvis med en underton av humor i så gott som alla sammanhang.

Vi är många som saknar Bosse. Vi minns de stunder då vi besökte honom i hans hem. Det var förutom musik och underfundiga historier en smått kulinarisk upplevelse. Bosse var nämligen en utmärkt kock och fägnaden var alltid generös. Vi är många som också lyssnat till Bosses intressanta berättelser från alla de resor som han gjorde runt om i världen.

De sista åren var nog svåra för spelmannen och frihetsälskaren Bosse. Han fick svårt att klara sig själv och tillbringade sina sista år inom långvården i Skövde. Denna tid minns vi som en parentes i Bosses liv. Begravningen i Sventorps kyrka var fin och kantad med mycket musik. Detta blev en fin avslutning av Bosses intressanta liv.

/Mikael Pettersson och Håkan Ljungqvist.

Sannas visstuga den 12/9

Sofia, Hans och Ljudhållningssällskapet rockar loss i tre-takt. Foto: Kjell Johansson.

Susanna Moberg , som vi skrivit om några gånger tidigare i VS, arrangerade även denna höst en kurs – och pubhelg i Bredared utanför Borås, där hon är verksam som bl a kyrkomusiker, körpedagog och sångerska. Kurserna har varit mycket uppskattade. De har ägt rum en gång per termin och haft fokus på folklig sång. I år gavs även en kurs för melodiinstrument.

Medan Sanna som vanligt rörde i grytorna och roddade det hela på sitt coola sätt, så höll fantastiska Sofia Sandén från Leksand i visutlärningen, och ”vår egen” mästare

Sofia Sandén. Foto: Kjell Johansson

Hans Kennemark lärde ut teknik och låtar till ett gäng instrumentalister. För pubunderhållningen stod Hans, Sofia och Sannas Trio. Även kören Ljudhållningssällskapet, som deltog i kursen, bidrog till underhållningen. Ni som inte hört Ljudhållningssällskapet, ja,

Sannas trio med Emil Kunze fiol, Sanna sång och Andreas Nordanstig gitarr. Foto: Okänd.

jag blir fortfarande blöt i ögat av rörelse då jag tänker på deras insats, ni måste helt enkelt lyssna på dem! Vi som var där lever på detta ett bra tag. Tyvärr var vi alltför få i publiken. En tanke till alla er som arrangerar en publik verksamhet: tänk lite mer på hur vi kan locka folk till det vi tycker så mycket om och vill att ALLA skall få uppleva.

Både Sofia och Hans är flitiga på skivfronten, och väl värda att googla på inför dina julklappsinköp. Sanna har också gjort ett par suveräna skivor där man känsligt och gripande hör folktonen komma fram. Hon skvallrar nu om att nästa visstuga blir den 16:e april och då är det Eva Rune som lär ut sångerna, men mer om det i nästa nummer av VS. Tack Sanna, Sofia och Hans för denna gång.

/Michael Eriksson

B

SVERIGE
PORTO BETALT

Försäljning

Alla priser är exklusive porto och med reservation för ändringar.
Du beställer genom att skicka epost eller vanligt brev till: Västergötlands Spelmansförbund, C/o Anders Brissman, Västra Långgatan 93 B, 543 33 Tibro
Epost: anders.brissman@telia.com , Telefon: 0504 - 120 10

Noter och böcker:

Titel	Beskrivning	Pris
Allspelslåtar	Innehåller låtar från Bohuslän, Dalsland och Västergötland	75 kr Medlemspris: 50 kr
Landtmansonsamlingen	Samuel Landtmansons samlade musikverk	150 kr Medlemspris 100:-
Ransberg -En Spelmansbygd	Låtar, fotografier och berättelser kring spelmän i Ransberg. Av Mikael Pettersson och Marika Jacobsson	150 kr
Sexdregasamlingen	3 häften – Polonäser och menuetter m.m. Bryngelssons och Larssons låtskatt från slutet av 1700-talet.	250 kr
Spelmannen Carl Aron Hakberg - och den Hakbergska spelmanssläkten	Biografi författad av Leif Olofsson. Noter och CD medföljer.	200 kr
Stålbergsamlingen	Innehåller cirka 400 låtar och visor + uppgifter om spelmännen. Insamlade på 1930- och 1940-talet av Nils Stålberg, under hans tid som lärare på Axevalla Folkhögskola.	150 kr Medlemspris: 100 kr
Svenska Låtar Västergötland	Nyutgåva av Svenska Låtar	140 kr
Torsten Edlund	Folkmusik från Sjuhäradsbygden. Två delar.	200 kr
Urmakarens notsamling	Om spelmannen Carl Johan Andersson, Fristad av Jenny Gustavsson	250 kr

Kassetter och cd

Titel	Beskrivning	Pris
Billy Lätt: Västgötalåtar va gevet.	Medverkande Billy Lätt, Hans Kennemark, Harald Kennemark, Rebecka Westin. 20 låtar från Västergötland.	150 kr
Förbundets CD	5 CD med låtarna ur vår notsamling. Låtar nr. 1-135. Fortsättningsvis kommer vi att fylla på med nya CD	250 kr Enbart CD 5: 50 kr
Liveinspelade Nils Eriksson-låtar	Kassettband – N. Eriksson, solo, spelar sin repertoar av skogstorpalåtar	50 kr
Liveinspelade Nils Eriksson-låtar	CD-skiva – N. Eriksson, solo, spelar sin repertoar av skogstorpalåtar	50 kr
Men vart ska den blinne gå ...	Låtar och visor efter "BlinnePetter", Jean Petters Karlsson från Kalvs socken. Framförda och tolkade an Gunnel Johansson och Jorma Melander.	100 kr
Mikael Pettersson	Egna kompositioner 1983 - 2005	Dubbel-CD 200 kr
Triller – Gryning	Jens Linell, Erik Ronström, Shesti Johansson och Pontus Estling. Folkmusik från Sverige. Pontus kommer från Borås.	150 kr
Triller – Ryttaren	Jens Linell, Erik Ronström, Shesti Johansson och Pontus Estling. Folkmusik från Sverige. Pontus kommer från Borås.	150 kr

Övrigt

Dekal 5 kr | Medlemsmärke i metall 35 kr | Tygmärke 20 kr

Kalendarium

20 november
Konsert och spel till dans med Stinnerbom, Stinnerbom och Dubé. Plats: Allégården, Göteborg. Mer info: www.folkmusikkafeet.net.

20- 21 november
Bauerstämman på Bauergårdens gästgiveri o konferens. En höststämma med fokus på buskspel. Info: Marianne Busk 073-328 13 00 kvällstid och Janne Wessman 070-471 86 18, www.vff.nu

27 november
Konsert och spel till dans med Ahlberg, Ek & Roswall. Plats: Allégården, Göteborg. Mer info: www.folkmusikkafeet.net.

4 december
Dans- och spelkväll på Allégården, Göteborg. Mer info: www.folkmusikkafeet.net.

11 december
Konsert med Ymna och spel till dans med Thomas & Guro. Plats: Allégården, Göteborg. Mer info: www.folkmusikkafeet.net.

27 december
Dans- och spelträff i Hönsa bygdegård. Start kl 19.00. Ta med fikakorg. Info: Anna Gunnarsson 073-9231334 och Anders Brissman 072-5289128.

13 – 14 februari
Dags för årets Varakurs info:www.vsf.nu eller Anders Brissman 072-528 91 28

26 februari
Jamkväll i Ulricehamn innan årsmötet. Se artikel i denna tidning
Info: Anna Mogren på 073-641 63 75 , fiolanna@hotmail.com

27 februari
Årsmöte för Västergötlands spelmansförbund
Kl 15.30 Tingsboholmsgymnsiet
Allspel startar kl 14.00 (se program i kallelsen på sidan 9)
Info: Per Oldberg 070-273 83 63, per.oldberg@gmail.com
Michael Ericsson 073-826 77 21, kalaspaff@icloud.com

Returadress: Västergötlands Spelmansförbund, c/o Anders Brissman, Västra Långgatan 93 B, 543 33 TIBRO